

BUTLLETI D' INFORMACIO CATALANA

Juliol del 1960.   Apartat Nacional # 14.81. Bogotà. Rep. de Colòmbia.

"Natural de Catalunya, súbdito del gobierno español", es declarava Josep Sans i Dalmau, en el document de sol·licitud de carta de naturalització el 3 d'agost del 1844.

D'actualitat i dels temps passats. -

El passat mes de maig, l'"amo" (a desgrat de molts) d'Espanya, feu una visita a Barcelona, anunciant, oficiosament, que pensava fer declaracions del més gran interès, particularment en allò que es referia al restabliment de la "Monarquia Española" i, com diríem a casa, " per donar peixet", feu que la seva estada coincidís amb l'anomenat " Desfile de la Victoria", que fa cada any, per tal de commemorar el dia que va proclamar-se "vencedor". També, segons sembla, va atorgar a la ciutat de Barcelona, un " estatuto especial", que dona alguns privilegis, de tipus administratiu, que entrarà en vigència l'any vinent. I va organitzar a l'Estadi del Futbol Club Barcelona, un festival, on hi va fer venir unes 8.000 persones d'"Educación y Descanso" de totes les encontrades espanyoles, perquè cantessin, "en catalán", "La Sardana de les Monges".

I va cedir, a la ciutat de Barcelona, el Castell de Montjuic, però, deixant un "Patronato", format pel "Capitán General", Governador Civil, "Delegado de Hacienda" i alguna altra autoritat del poder central ; de moment, encara queden soldats al Castell, però la ciutat té de fer l'embelliment de la muntanya, fins al dit Castell ; aquesta "cessió", sempre costarà ben cara i, a més, dins del susdit Castell, hi seguirà manant el "Patronato".

Els catalans i molt particularment el barcelonins, s'estaven preguntant, per què l'"amo" es vol fer ben veure. - Serà que haurem de pagar més contribucions ? Serà que pensa fer alguna cessió de bases militars, aquesta vegada als russos ? . Es molt estranya aquesta actitud, ja que mai no hem estat els catalans, gent del seu grat. Sempre que algun rei o "caudillo" espanyol, ens ha afalagat, encara que solament hagi estat un xiquet, ha estat perquè ens vol espremer més fortament.

Farem un parèntesi i copiarem un cas. (Historia de Catalunya", de Ferran Soldevila).

Felip III, l'any 1599, va jurar els privilegis del Principat i hi va celebrar Corts, després de catorze anys de no haver estat aplegades. Va voler afalagar els sentiments dels catalans : el rei i la reina, en el berenar que els fou ofert per la Diputació, es van asseure i van menjar entre els seus vassalls i un altre dia, va recórrer diverses vegades la rúa de cotxes que acostumava a fer-se a la Muralla de Mar i mirava d'atraure's el sentiment popular i la noblesa, donant a aquesta títols i privilegis i nomenant vuitanta cavallers. I esmerça, allà mateix, el copiós donatiu de les Corts, en dons i mercès als particulars.

Semblava que li sobraven recursos, però es trobava de cara a la ruina financiera i amenaçat per guerres. I, en efecte, se'n portà a Madrid, sense signar, les Constitucions i els Capítols que acabaven d'aprovar les Corts ; i, quan després de protestes i gestions, fou aconseguit, per fi, rescatar els documents amb la signatura del monarca, els lletrats de la Diputació hagueren de constatar les modificacions que, malgrat el